

200704319/1.

Datum uitspraak: 12 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 07/22598 en 07/22597 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, en de
voorzieningenrechter van die rechtbank en nevenzittingsplaats van
21 juni 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 mei 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 juni 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 2 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Bastein, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Lid van de enkelvoudige kamer

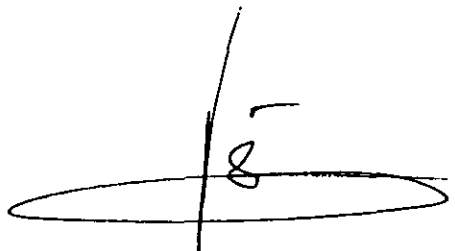
w.g. Bastein
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juli 2007

13-473.

Verzonden: **12 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
vreemdelingenkamer
voorzieningenrechter

Uitspraak

artikel 8:81 en 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j^o artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 07/22598 (voorlopige voorziening)
AWB 07/22597 (beroep)

V.nr.:

inzake: , geboren op , van (gestelde)
Nigeriaanse nationaliteit, verblijvende in het Uitzetcentrum Schiphol-Oost,
verzoeker/eiser, hierna te noemen: eiser,
gemachtigde: mr. J.J. Eizenga, advocaat te Prinsenbeek.

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: drs. H. Heinink, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 1 juni 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 31 mei 2007 waarbij de aanvraag van eiser om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen. Op diezelfde datum is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzocht uitzetting van verzoeker achterwege te laten totdat op het beroep zal zijn beslist.

2. Het verzoek om een voorlopige voorziening is behandeld ter zitting van 15 juni 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig A.Y.C. Sikkens, als tolk in de Engelse taal.
De voorzieningenrechter/rechtbank, hierna te noemen: de rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. ASIELRELAAS

Eiser heeft het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd.
Eiser heeft de Nigeriaanse nationaliteit, behoort tot de bevolkingsgroep van de Esan, is christen en is afkomstig uit . Nadat eisers vader, die lid was van het geheime genootschap van de Ogboni, in 2005 was overleden, wilden de Ogboni dat eiser zijn vader zou opvolgen. Eiser wilde dit niet omdat hij christen is. Sindsdien heeft eiser dreigbrieven van de Ogboni ontvangen. Eiser is bedreigd en beschoten. Vervolgens is eiser naar waar hij zijn neef heeft bezocht, en naar gegaan. In heeft eiser een generaal ontmoet die hem heeft geholpen uit Nigeria te vluchten. Op 24 mei 2007 is eiser uit Lagos per vliegtuig naar Nederland vertrokken alwaar hij op 25 mei 2007 is aangekomen. Op 26 mei 2007 heeft eiser de onderhavige aanvraag ingediend.

III. STANDPUNTEN PARTIJEN

AWB 07/22598 (voorlopige voorziening) en AWB 07/22597 (beroep)

2

1. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker binnen 48 procedures in het aanmeldcentrum (AC) afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Verweerder heeft - samengevat - het volgende aangevoerd.

Eiser heeft toerekenbaar geen documenten ter staving van zijn nationaliteit en asielrelaas overgelegd. Eiser heeft weliswaar een authentiek bevonden Nigeriaans identiteitsbewijs overgelegd, maar middels dit document kan zijn nationaliteit niet worden vastgesteld. Voorts heeft eiser verklaard op 5 november 2006 een dreigbrief te hebben ontvangen, maar hij heeft deze dreigbrief niet overgelegd. Het door eiser naar voren gebrachte asielrelaas ontbeert positieve overtuigingskracht. Eisers stelling dat de Ogboni een beweging is die in heel Nigeria voorkomt wordt niet gevolgd, gelet op hetgeen op dit punt is vermeld in de algemene ambtsberichten inzake Nigeria van de Minister van Buitenlandse Zaken. Reeds hierom wordt de gestelde negatieve aandacht van de Ogboni niet geloofwaardig geacht. Nog afgezien van de omstandigheid dat de door eiser genoemde naam van het genootschap (Ogboni Frigntanity Cult) niet te traceren is, wordt uit eisers verklaringen geenszins duidelijk of hier een traditioneel Ogboni genootschap wordt bedoeld of dat hij doelt op de Reformed Ogboni Fraternity. Blijkbaar heeft eiser de twee verschillende genootschappen door elkaar gehaald en zijn de cultus en het broederschap voor hem een en hetzelfde hetgeen niet overeenkomt met algemeen toegankelijke informatie op dit punt. Voorts heeft eiser wisselend verklaard over de adressen waar hij heeft gewoond. Het is opmerkelijk dat eiser eerst tijdens het nader gehoor heeft aangegeven dat

een plaats is waar de school staat en dat het de naam van de school is, terwijl is gebleken dat deze plaats als woonadres op zijn identiteitskaart staat vermeld. Daarnaast wordt - onder meer - opgemerkt dat de identiteitskaart, die in 2005 is afgegeven - vermeld dat eiser student is, terwijl hij zelf heeft verklaard dat hij reeds in 2002 de school heeft verlaten.

Gebleken is dat eiser over weinig kennis over de Ogboni beschikt. Eiser heeft geen moeite gedaan om na de dood van zijn vader en de gestelde bedreigingen meer over de Ogboni te weten te komen.

Voorts heeft eiser op nog meer essentiële punten vage, ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen afgelegd, te weten: het jaar waarin zijn vader is overleden; de bedreigingen door de leden van de Ogboni; de dreigbrief die hij heeft ontvangen; de mensenoffers door de Ogboni; het offeren van zijn broer door zijn vader; de wijze van recruterende door de Ogboni; de beschieting door de Ogboni en over de personen die hem zouden hebben geholpen het land te verlaten.

Gelet op het vorenstaande komt eiser niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vw 2000.

Evenmin komt eiser in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, nu zijn verklaringen ongeloofwaardig worden geacht.

2. Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder de aanvraag, gelet op de vereiste zorgvuldigheid, niet binnen 48 procedures heeft kunnen afdoen. Eiser meent dat hij in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning en heeft hiertoe - samengevat - het volgende aangevoerd.

De dreigbrief was naar het adres van zijn advocaat gefaxt. Er is getracht deze brief zo spoedig mogelijk naar Nederland te krijgen. Dit document dient bij de beoordeling van het beroep te worden betrokken. Zoals ook blijkt uit het arrest van 11 januari 2007 (JV 2007, 30) van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) dient de feitelijke beoordeling ex munc te geschieden. Nu eiser een echt bevonden identiteitsdocument heeft overgelegd, wordt hem het ontbreken van documenten als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 ten onrechte tegengeworpen.

Van eiser kan niet worden gevergd een nationaliteitsbewijs of paspoort te overleggen vanwege het financiële onvermogen van eiser. Eiser weet weinig over de Ogboni gemeenschap omdat hij er als christen niets mee te maken wilde hebben. Eiser betwist de stelling van verweerder dat de Ogboni geen beweging is die in heel Nigeria voorkomt en verwijst in dit verband naar pagina 58 van het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Nigeria van 23 september 2005. Met betrekking tot de benaming van het genootschap verwijst eiser naar de dreigbrief. In het nader gehoor en de zienswijze is eiser uitgebreid ingegaan op de plaatsen waar hij zoal heeft verbleven. Eiser heeft tijdens het eerste gehoor al aangegeven dat hij van plaats naar plaats ging. De beoordeling van de crux van het asielrelaas moet aan de orde zijn en eventuele ongeloofwaardige verklaringen kunnen niet afdoen aan de geloofwaardigheid van het beslissende element van het

21. JUN. 2007 15:04

AWB 07/22598 (voorlopige voorziening) en AWB 07/22597 (beroep)

3

asielrelaas. Eiser verwijst in dit verband naar de jurisprudentie van het EHRM, onder meer het arrest van 5 juli 2005 (JV 2005, 304).

Eiser heeft één keer per abuis 1995 als sterfdatum van zijn vader genoemd. Het is duidelijk dat het hier om een vergissing gaat. Eiser heeft getracht in contact te komen met zijn zus maar is daarin nog niet geslaagd. Omdat eiser niemand van het genootschap kende, en hij er bovendien niets van wilde weten, kan hij geen namen geven van een persoon die hem voor de opvolging heeft benaderd. Eiser vluchtte steeds weg en er is nadien geen persoonlijk contact meer geweest. Eiser hoopt dat met de brief eventuele onduidelijkheden zijn weggewenomen. Ook hoopt eiser dat met de overlegging van de dreigbrief duidelijk wordt wat de rol van eisers vader is geweest. Dat eiser weinig weet over de genootschappen is alleszins redelijk. Uit de dreigbrief blijkt dat men het op eiser had gemunt. Dat eiser 25 jaar oud is doet er dan niet toe. De littekens van eiser kunnen als bewijs dienen voor het feit dat hij is beschoten. Gelet hierop dient het relaas van eiser aannemelijk te worden geacht. Eiser heeft het contact met de persoon die hem het land uit geholpen heeft onder meer beschreven op pagina 13 van het rapport van nader gehoor. Deze man had medelijden met hem en heeft hem daarom geholpen.

3. De gemachtigde van verweerder heeft ter zitting aangevoerd dat de in beroep overgelegde dreigbrief niet op grond van artikel 83 van de Vw 2000 bij de beoordeling kan worden betrokken, nu er geen sprake is van een novum. Eiser had dit document in een eerder stadium dienen te overleggen en voorts kan de authenticiteit hiervan niet worden vastgesteld.

IV. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het besluit van verweerder om de uitzetting niet achterwege te laten wordt geschorst.

2. Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Eiser is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

3. De AC-procedure voorziet in afdoening van asielverzoeken binnen 48 procedures. Deze procedure leent zich slechts voor die zaken waarvan verweerder, daarbij de vereiste zorgvuldigheid in acht nemend, binnen deze korte termijn kan beoordelen of de aanvraag op grond van artikel 30 of 31 van de Vw 2000 kan worden afgewezen.

4. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

5. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

6. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de

AWB 07/22598 (voorlopige voorziening) en AWB 07/22597 (beroep)

4

vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

7. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

8.1 Verweerder heeft in C14/3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C14/3.3 van de Vc 2000 heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen:
Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000 mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

8.2 Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) komt verweerder bij de toepassing van dit beleid in een concreet geval beoordelingsruimte toe. De door de rechtbank te verrichten toetsing bestaat uit het beantwoorden van de vraag, of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, geleid op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, bezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

9.1 De rechtbank is van oordeel dat verweerder het ontbreken van documenten ter staving van de nationaliteit in redelijkheid niet aan eiser heeft kunnen tegenwerpen. Hiertoe wordt overwogen dat eiser een door verweerder authentiek bevonden identiteitskaart heeft overgelegd, die is afgegeven door de Nigeriaanse autoriteiten. Niet valt in te zien waarom dit document naast de identiteit van eiser, ook niet tevens zijn nationaliteit zou kunnen onderbouwen, nu immers vast staat dat deze kaart van de Nigeriaanse autoriteiten is verkregen. De gemachtigde van verweerder heeft ter zitting op dit punt niet meer duidelijkheid kunnen verschaffen.

9.2 Ten aanzien van het ontbreken van documenten ter staving van eisers asielaanvraag overweegt de rechtbank als volgt.

De rechtbank stelt vast dat eiser vóór het bestreden besluit geen documenten ter staving van het asielaanvraag heeft overgelegd. In beroep heeft eiser een afschrift van een in de Engelse taal gestelde dreigbrief van de Ogboni, gedateerd 5 november 2006, overgelegd, waarin - samengevat - staat dat eiser binnen 21 dagen positief dient te reageren op het verzoek om zijn vader op te volgen in het Ogboni genootschap. Voldoet eiser niet aan dit verzoek dan zullen hierna ernstige gevolgen worden verbonden.

De rechtbank ziet zich allereerst gesteld voor de vraag of dit document op grond van artikel 83 van de Vw 2000 bij de beoordeling van het beroep kan worden betrokken. Partijen zijn ter zitting in de gelegenheid gesteld zich over deze vraag uit te laten. Verweerder stelt zich op het standpunt dat dit document niet op grond van artikel 83 van de Vw 2000 kan worden betrokken, nu niet valt in te zien waarom eiser dit niet eerder had kunnen overleggen en het hier een niet-authentiek document betreft.

AWB 07/22598 (voorlopige voorziening) en AWB 07/22597 (beroep)

5

9.3 Ingevolge artikel 83 van de Vw 2000 houdt de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd. Blijkens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt hierbij hetzelfde toetsingskader gehanteerd als bij zaken waarbij het gaat om een herhaalde aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

9.4. De rechtbank is niet verweerder van oordeel dat de dreigbrief niet op grond van artikel 83 als novum bij de beoordeling kan worden betrokken, nu eiser in beroep noch ter zitting overtuigend heeft kunnen aantonen waarom dit document niet in een eerder stadium en in origineel kon worden overgelegd. In de beroepsfase is een per fax verzonden document voor handen, derhalve een copie, zodat de authenticiteit van het document niet kan worden vastgesteld.

Uit pagina 8 van het rapport van het nader gehoor blijkt dat eiser heeft verklaard dat hij de dreigbrief heeft ontvangen in en dat hij na ontvangst hiervan uit deze plaats is vertrokken.

In de zienswijze heeft eiser aangekondigd dat zou worden getracht de dreigbrief zo snel mogelijk naar Nederland te krijgen. Ter zitting heeft eiser onvoldoende duidelijkheid kunnen verschaffen over de wijze waarop hij in Nigeria voornoemde dreigbrief heeft ontvangen. Hijzelf had geen vast adres in Nigeria, maar de brief is bezorgd bij een zus, die echter ook geen vast adres had.

De dreigbrief is volgens eiser per fax naar het kantoor van zijn gemachtigde verzonden.

Alles bij elkaar genomen zijn er ernstige twijfels over de brief blijven bestaan en heeft eiser geen afdoende verklaring gegeven waarom hij de originele dreigbrief niet heeft kunnen overleggen.

9.5 Het beroep op het arrest van het EHRM van 11 januari 2007 kan eiser niet baten, nu eisers stelling op dit punt zonder nadere onderbouwing is gebleven, nog daargelaten de vraag of uit deze brief kan worden afgeleid dat eiser voor vervolging te vrezen heeft van de kant van de Ogboni dan wel dat hij het risico loopt te worden onderworpen aan een behandeling als bedoeld in artikel 3 van het EVRM.

9.6 Gelet op het vorenoverwogene heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser toerekenbaar geen documenten ter staving van zijn asielrelaas heeft overgelegd en heeft verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 in redelijkheid aan eiser kunnen tegenwerpen. De rechtbank verwijst in dit verband naar bestendige jurisprudentie van de AbRS op dit punt, waaruit blijkt dat het ontbreken van documenten ter staving van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas reeds voldoende is om artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 tegen te werpen.

10. Gelet op het vorenstaande dient er een positieve overtuigingskracht van eisers asielrelaas uit te gaan. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het door eiser naar voren gebrachte asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert. Verweerder heeft in dit verband doorslaggevende betekenis mogen toekennen aan het feit dat eiser over een gebrekkige kennis van het geheime genootschap van de Ogboni beschikt. De rechtbank verwijst in dit verband naar verweerders standpunt als weergegeven onder III.1 en maakt dit standpunt het hare.

Gelet op het vorenstaande heeft verweerder het asielrelaas in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten. De omstandigheid dat eiser littekens heeft leidt niet tot een ander oordeel, nu het aan eiser is om het belang van de littekens met een geloofwaardig asielrelaas aanneemelijk te maken. De rechtbank verwijst in dit verband naar vaste jurisprudentie van de AbRS, onder meer de uitspraak van 24 februari 2005 (JV 2005, 158).

11. Het beroep op het arrest van het EHRM van 5 juli 2005 leidt niet tot het oordeel dat verweerder een onjuist toetsingskader heeft gehanteerd. In de uitspraak van 15 juni 2006 heeft de AbRS immers onder meer gecoördineerd dat voornoemd arrest geen gevolgen heeft voor de door verweerder gehanteerde toetsing van de geloofwaardigheid van het asielrelaas. De jurisprudentie van het EHRM geeft geen grond voor het oordeel dat een - onder omstandigheden op bepaalde punten

AWB 07/22598 (voorlopige voorziening) en AWB 07/22597 (beroep)

6

terughoudende - toetsing door de rechter van het geloofwaardigheidsoordeel van de minister, waar dat niet met bewijsmiddelen is gestaafd, zich niet met artikel 13, gelezen in samenhang met artikel 3 van het EVRM verdraagt, aldus de AbRS.

12. Gelet op het vorenstaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vw 2000.

13. Voor zover eiser heeft willen betogen dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 is de rechtbank van oordeel dat dit betoog niet kan slagen, nu eisers relaas ongeloofwaardig wordt geacht.

14. Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De rechtbank ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen. Het beroep tegen de afwijzende beschikking op de asielaanvraag van verzoeker zal dan ook ongegrond worden verklaard. Dat brengt mee dat het verzoek om een voorlopige voorziening wegens gebrek aan belang dient te worden afgewezen.

15. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is niet gebleken.

AWB 07/22598 (voorlopige voorziening) en AWB 07/22597 (beroep)

terughoudende - toetsing door de rechter van het geloofwaardigheidsoordeel van de minister, waar dat niet met bewijsmiddelen is gestaafd, zich niet met artikel 13, gelezen in samenhang met artikel 3 van het EVRM verdraagt, aldus de AbRS.

12. Gelet op het vorenstaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vw 2000.

13. Voor zover eiser heeft willen betogen dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 is de rechtbank van oordeel dat dit betoog niet kan slagen, nu eisers relaas ongelooftwaardig wordt geacht.

14. Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De rechtbank ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen. Het beroep tegen de afwijzende beschikking op de asielaanvraag van verzoeker zal dan ook ongegrond worden verklaard. Dat brengt mee dat het verzoek om een voorlopige voorziening wegens gebrek aan belang dient te worden afgewezen.

15. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is niet gebleken.

AWB 07/22598 (voorlopige voorziening) en AWB 07/22597 (beroep)

7

V. BESLISSING

De rechtbank

in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 07/22597:

1. verklaart het beroep ongegrond;

in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 07/22598:

2. wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan op 21 juni 2007 door mr. M.J. Diemer, voorzieningenrechter/voorzitter, in tegenwoordigheid van P. Deinum, griffier, en bekend gemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter/voorzieningenrechter

Afschrift verzonden op: 21 JUN 2007

Conc.: PD

Coll:

Bp:

D: C

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen een week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep ter zake van de asielaanvraag bedraagt één week. De termijn voor het instellen van hoger beroep ter zake van de vrijheidsontnemende maatregel bedraagt eveneens één week. Naast de verzoeken waarvan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

WAJIT ROELOFFZONDE GRIFFIER DER
AHHONDISSEMENTENRECHTBANK TE AMSTERDAM

21. JUN. 2007 15:03

Rechtbank te 's-Gravenhage

Zittinghoudende te Amsterdam
Vreemdelingenkamer

Postadres: postbus 73399, 1070 AJ Amsterdam

PER FAX: (076) 541 41 31

De heer mr. J.I. Eizenga
Postbus 25
4840 AA Prinsenbeek

Bezoekadres

Parnassusweg 220

1070 AV Amsterdam

Telefoon (020) 541 2600

Fax (020) 541 2746

Rekening: 10.23.25.728

Onderdoet
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp
CRM-nummer

Sluitfase (keuzemenu: optie 3)

G178

(020) 541 26 00

(020) 541 27 46

21 juni 2007

procedurenummer: 07 / 22597 BEPTDN 56 AS G71

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

de procedure van

Geachte heer,

Hierbij ontvangt u de uitspraak in bovengenoemde procedure.

Betreft uitspro(a)k(en) inzake:

- ☐ 1° beroep bewaringszaken
- ☐ Vervolgberoep bewaring
- ☐ Schorsing
- ☐ Heropening
- ☒ PAC - procedure
 - ☐ Beroep
 - ☐ VoVo
 - ☐ art. 6
- ☐ Invrijheidstelling

Aantal pagina's (inclusief dit blad):

Hoogachtend,

griffier

LFAXG

SCHOVERS*A d v o c a t e n***RAAD VAN STATE**

INGEKOMEN 3815

22 JUN 2007 B

ZAAKNR. 200704319-1

AAN: V2

BEHANDELD: DD: PAR:

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE
 per fax (070-3651380) en gewone post

Mr. W.F. Schovers*
 Mr. J.J. Eizenga**
 Mw. mr. E.M.C. van Nuenen
 Mw. mr. A. Kurt-Gecoglu
 Mw. mr. M. Verger
 Mr. J. Elissen

Office Manager:
 Mw. S. Kranen

Secretariaat:
 Mw. J.M.A. Timp
 Mw. M.G.A. Machiels
 Mw. C.L.M. Leesmans

* Specialist Bouwrecht
 ** Specialist Vreemdelingenrecht

Inzake: 20070429 HE / / IND PV Den Haag

Uw referentie:

vrijdag 22 juni 2007

Edelachtbare vrouwe, heer,

De heer , geboren op , met de Nigeriaanse nationaliteit, verder te noemen appellant, te dezer zake woonplaats klezende op mijn kantooradres, Markt 38 te Prinsenbeek, Postbus 25, 4840 AA Prinsenbeek, waarvan ondergetekende verklaart tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie.

Dat appellant hierbij hoger beroep instelt tegen de in kopie bijgesloten uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage zitting houdende te Amsterdam (verder: de rechtbank) (PRODUCTIE 1), gedateerd de 21^e juni 2007 (AWBnummer 07/22597).

Dat het appelschrift berust op de navolgende grieven:

GRIEF 1

Ten onrechte werpt de rechtbank voor wat betreft de dreigbrief van de Ogoni artikel 31 lid 2 sub f Vw tegen. Ten onrechte wordt voor wat betreft de dreigbrief artikel 83 Vw niet toegepast. Ten onrechte concludeert de rechtbank dat de rechtspraak van het EHRM ten aanzien van artikel 3 EVRM niet met zich meebrengt, dat de dreigbrief toch bij de beoordeling betrokken moet worden.

Toelichting:

Gemakshalve behandel ik de bezwaren tegen de uitspraak van de rechtbank ten aanzien van de dreigbrief gezamenlijk. Het betreft hier een spoed-procedure. Zoals bekend verondersteld, is op deze procedure vanuit nationale maar ook vanuit

SCHOVERS

A d v o c a t e n

internationale hoek veel kritiek geuit. Het lijkt mij, dat, waar de beslissing dateert van 31 mei 2007 en waar het document aan de gemachtigde op 31 mei 2007, enige uren na uitreiking van de beslissing, bekend is gemaakt, en waar dit document meteen is toegezonden bij beroepsschrift van 1 juni 2007, dit document wel voluit inhoudelijk bij de beoordeling moet worden betrokken, zeker nu de inhoud van de brief en de toezending van de brief al eerder was aangekondigd.

Mede gezien het feit dat het hier een spoed-procedure betreft, en de brief reeds was aangekondigd, lijkt ook mij dat artikel 83 Vreemdelingenwet een ruimhartige invulling moet hebben. Immers de tekst van artikel 83 Vreemdelingenwet vraagt om rekening te houden met feiten en omstandigheden die na het nemen van de beslissing zijn opgekomen, tenzij de procesorde zich daartegen verzet of de afdoening onredelijk zou worden vertraagd. Artikel 83 Vreemdelingenwet geeft dus als hoofdregel, dat men met de nieuwe feiten en omstandigheden rekening moet houden. Niet ingezien wordt, waarom dit in het onderhavige geval anders zou moeten zijn.

Het feit, dat het een fax betreft (dus een kopie) kan aan een en ander niet afdoen. Immers het betreft geen document waar echtheidskenmerken aan kleven, zoals bijvoorbeeld bij een paspoort. Men kan wel degelijk bij dit document nader onderzoek doen.

Dat appellant niet goed uitleg kan geven, hoe het document exact in Nederland terecht is gekomen, mag evenmin een rol spelen. Appellant verkeerde en verkeert nog steeds immers in moeilijke en onvrije omstandigheden. Zijn verzoek om het document naar Nederland toe te zenden heeft gelukkig gewerkt, en het document spreekt voor zich.

Bovendien brengt de rechtspraak van het EHRM in het kader van artikel 3 EVRM met zich mee, dat met alle bewijsstukken, tot het moment van het nemen van de beslissing ("ex nunc") rekening gehouden moet worden. Niet ingezien wordt, waarom dit in het onderhavige geval anders zou moeten liggen.

GRIEF 2

Ten onrechte concludeert de rechtbank dat er een positieve overtuigingskracht van het asielrelaas dient uit te gaan. Ten onrechte overweegt de rechtbank, dat er doorslaggevende betekenis had mogen worden toegekend aan het feit dat appellant over een gebrekkige kennis van het geheime genootschap beschikt.

Toelichting:

Deze grief borduurt voort op hierboven geformuleerde en toegelichte grief 1. Bovendien brengt de rechtspraak van het EHRM terzake artikel 3 EVRM met zich mee, dat een marginale toetsing, zoals hier toegepast, niet toelaatbaar is. De rechter moet ingevolge

SCHOUVERS

A d v o c a t e n

artikel 3 EVRM vol en indringend toetsen. Al in de zienswijze van 30 mei 2007 is aangegeven, dat appellant niets van het genootschap wilde weten, en dat hij als christen de activiteiten van zijn vader niet kon volgen. Hij wilde er niets mee te maken hebben. Dit standpunt is bijvoorbeeld opgevolgd in r.o 9 van de uitspraak van de rechtbank Amsterdam van 2 maart 2006, die als bijlage een bij de zienswijze van 30 mei 2007 is gevoegd.

GRIEF 3

Ten onrechte wordt er door de rechtbank in dit geval geen waarde gehecht aan de littekens ingevolge van een beschikking.

Toelichting

De rechtbank oordeelt, dat het aan appellant is om het belang van de littekens met een geloofwaardige asielrelaas aannemelijk te maken. Appellant kan zich hier niet mee verenigen. Immers de littekens zijn er juist om het asielrelaas aannemelijk te maken. De rechtspraak van het EHRM in het kader van artikel 3 EVRM vergt naar de mening van appellant ook een andere benadering. Van het bestuur wordt juist een actievare benadering terzake verwacht.

GRIEF 4

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat de rechtspraak van het EHRM zich zeer wel verdraagt met de wijze van toetsing zoals door de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State voorgestaan.

Toelichting

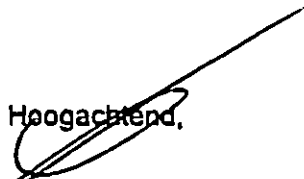
Om te voorkomen dat een vreemdeling telkens de zaak zou moeten voorleggen aan het EHRM, dan wel er andere wegen bewandeld worden om een toetsing te krijgen, zoals de EHRM die in het kader van artikel 3 EVRM voorstaat (bijvoorbeeld door telkens een gang naar de burgerlijke rechter), lijkt het mij zeker sinds de uitspraak van het EHRM van () noodzakelijk, dat de rechtspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State op onderdelen bijgesteld wordt. Ik neem ook aan dat de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State de naam van de Nederlandse rechtstaat hoog wil houden, en wil voorkomen dat er weer een nieuwe uitspraak van het EHRM nodig moet zijn.

Conclusie

SCHOVERS
A d v o c a t e n

Gezien bovengenoemde grieven verzoekt appellant U de bestreden uitspraak te vernietigen.

Voorts wordt verzocht de Staatssecretaris van Justitie te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

J.J. Eizenga